

[Indenrigsministeren.]

Vanskeligheder, fordi de paagældende Bygningers Skat ligger fast og er samme Beløb før og efter.

Men disse Bestemmelser om, at Nybygninger fremtidig skal være skattefrie, er Udtryk for et principielt Syn paa Ejendomsbeskatningen, nemlig, at det nyttige Arbejde, som giver sig Udslag i Opførelsen af Erhvervsbygninger, i Grundforbedringer af Jorden o. s. v., bør være skattefrit, og at hvis man beskatter dette Arbejde, er det ensbetydende med, at man hemmer det. Der er da heller aldrig givet nogen holdbar Begrundelse for, at en saadan Beskatning skal foregaa, og naar man alligevel søger at opretholde den, kan det kun skyldes bestemte Særinteresser, der ligger bagved — det skal jeg senere komme tilbage til.

Gaar man ud i Landbruget, hvor Udviklingen gaar mere og mere imod intensive Former, der kræver større Bygninger, øget Kapitalanvendelse i det hele taget, saa siger jeg: Er det muligt at anføre Grunde for, at denne nødvendige tekniske og økonomiske Udvikling skal hemmes ved Skattepaalæg? Eller lad os se hen til vor Udstykningslovgivning. Staten ofrer Millioner af Kroner paa dette Formaals Fremme, det diskuteres i en Uendelighed, hvorledes Kaarene for Nybyggerne kan blive saa gode som muligt, saa de kan klare sig i den kommende Tid, og samtidig med at Staten ofrer paa disse Omraader for at skabe saadanne Kaar, er det første, det offentlige gør, naar et Husmandshus skyder op efter disse Love, at beskatte det. Og det er slet ikke ubetydelige Beløb, der her er Tale om. Et almindeligt Statshusmandsbrug vil jo i Almindelighed, saa snart det er opført, have en Bygningsskat paa 50—60 Kr. om Aaret.

Eller gaa ind til Byerne. Hvordan er det muligt at begrunde, at den, der opfører sin nødvendige Bolig, af den Grund i al Fremtid skal svare en aarlig Skat af denne Bolig? Hertil kommer et Forhold, som der er Grund til at lægge Mærke til netop i disse Aar, det Forhold, at vi efter de unormale økonomiske Tider i Byerne har staaet med to Slags Lejeniveau, et for de i Krigstiden opførte Bygninger, et andet for Bygninger, der nu opføres. Alle er enige om, at der sker stor Uret, ved at Lejeniveauet i de gamle Bygninger forhøjes op til det nye Lejeniveau, der betinges af de nuværende Bygeomkostninger, og det maa utvivlsomt siges at være en Samfundsopgave af uhyre stor Betydning i Byerne at faa det nye Lejeniveau sænket saa meget

som muligt til Gavn for Boligbyggeriet, til Gavn for Lejerne og til Hindring af den uretfærdige Huslejestigning i de gamle Lejligheder. Man kan heller ikke affærdige dette Forhold med at sige, at det dog ret beset ingen Betydning har. Gaar man til Skattefrihed for almindelige Beboelsesbygninger i København, betyder Skattefrihed dog for en 3 Værelsers Lejlighed ca. 50 Kr. om Aaret og for en 2 Værelsers Lejlighed ca. 25 Kr.

Jeg maa sige, jeg kan ikke andet end mene, at det er interessant at se, at det konservative Folkeparti, der i Tide og Utide taler om, hvordan Skatterne hindrer Produktionen, her, hvor Skatten netop lægges direkte paa selve Produktionen, ikke kan tænke sig Muligheden af at tage denne Tyngte bort fra Produktionen. Og hvorfor? Ja, det er umuligt at finde nogen fornuftsmæssig Forklaring derpaa, hvis det ikke er, fordi man ved, at den Dag, Arbejdsfrembringelsen paa dette Omraade bliver frigjort for Beskatning og Afgiften i Stedet for lagt over paa de Værdier, der opstaar uden Arbejde, den Dag forsvinder et af de Monopoler i vort Samfund, som det altid har været Konservatismens Sag at forsvare.

Det eneste Argument, det ærede Medlem Hr. Fibiger i denne Forbindelse fremkom med, var, at denne Bygningsskat havde sin særlige Betydning under den nuværende økonomiske Udvikling, hvor bl. a. Stationsbyerne skød op ude i Landet med deres Masser af Beboelsesbygninger. Men hvad vil det sige? Er Forholdet ikke her netop dette, at i Kraft af denne Vækst i Bebyggelsen i Stationsbyerne stiger Værdien af Jorden, Grundene, hvor Stationsbyerne opstaar, i særlig Grad, saadan at Skatten lagt paa Jorden fører netop den naturlige Skattebyrde med sig. Hvad ondt er der egentlig i, at en Mand i en Stationsby opfører et Hus, at han skal rammes derfor, saa snart dette Hus er færdiggjort! Burde man ikke i Stedet for søge at ramme netop den Stigning i Grundværdierne, som er forbundet dermed, og som ofte opstaar som en Særgevinst for dem, der ligger inde dermed. Det var interessant for mig i Gaar at høre Debatten vedrørende dette Afsnit af Lovforslaget, fordi det igen viste mig, hvad jeg har lagt Mærke til mangfoldige Gange før, naar en Diskussion føres om, hvorvidt der bør være Beskatning af det Arbejde, der ligger i Nybyggeriet, at det ikke er muligt at fremføre virkelige Argumenter derfor; der er intet i den Henseende at bebrejde de ærede Ordførere, for Argumenter findes ikke.

Denne Forstaaelse af Bygningsskat-